

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Marian în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018 și sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 05 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Donțu Mihail xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2018 - 05.07.2018;

Instanța de apel: 02.08.2018 - 28.11.2018;

Instanța de recurs: 18.02.2019 - 03.04.2019,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 05 iulie 2018, a fost respinsă ca nefondată cererea de revizuire a procesului penal depusă de avocatul Babără Marian în numele condamnatului Donțu Mihail.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 19 martie 2018, Judecătoria Criuleni, sediul Central a fost sesizată cu cerere din partea avocatului Babără Marian în numele condamnatului Donțu Mihail, privind revizuirea sentinței Judecătoriei Criuleni din 12 iunie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2016, și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2017.

Iar în conținutul cererii de revizuire, avocatul Babără Marian în numele condamnatului Donțu Mihail, a indicat următoarele:

Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 12 iunie 2015, Donțu Mihail a fost achitat pe marginea învinuirii adusă în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Prin aceeași sentință, Țerigradean Mihail a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 an. Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Țerigradean Mihail în beneficiul lui Dugnean Igor a prejudiciului moral în sumă de

50000 lei, iar în partea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Potrivit sentinței s-a constatat că, de către organul de urmărire penală Donțu Mihail a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 17 august 2012, aproximativ la ora 17.00, împreună cu Țerigradean Mihail, în timp ce se aflau în barul SRL „Darii Service” situat în s. xxxx, având scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale, în urma unor relații ostile apărute, i-au aplicat lui Dugnean Igor lovituri cu pumnii în regiunea feței, după care i-au aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.412D din 29 noiembrie 2012, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de traumă acută cranio-cerebrală, comoție cerebrală, fractura transversală a osului temporal stâng echimoză, plagă pe față.

2.1. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Vasile Bobeica numele părții vătămate.

2.2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admisă cererea de retragere a apelului înaintat de către avocatul Vasile Bobeica în numele părții vătămate, cu încetarea procedurii de apel. Totodată, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țerigradean Mihail și Donțu Mihail au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(2) lit. d) Cod penal la câte 10 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.3. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Donțu Mihail, de avocatul V. Sanduleac în numele acestuia și de avocatul A. Pavalatii în numele inculpatului Țerigradean Mihail, ca fiind vădit neîntemeiate.

2.4. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs în anulare avocatul M. Kușnir care, invocând temeiul prevăzut de art.453 alin.(1) Cod de proceduri penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Donțu Mihail și Țerigradean Mihail să le fie aplicată pentru infracțiunea săvârșită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea dispozițiilor art.79, 90 Cod penal.

2.5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2017, recursul în anulare a fost respins ca inadmisibil.

3. Nefiind de-acord cu sentința primei instanțe, avocatul Babără Marian în numele lui Donțu Mihail a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă admiterea revizuirii cu anularea sentinței Judecătoriei Criuleni din 12 iunie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2016, deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2017 și a ordonanței procurorului-interimar al raionului Criuleni, Alexandru Machidon din 30 iulie 2013, în privința lui Donțu Mihail.

Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal privind învinuirea lui Donțu Mihail în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, în temeiul

art.391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

În motivele cererii revizuentul a indicat, că sentința dată este vădit ilegală și necesară a fi casată, aplicând la justa valoare instituția revizuirii, astfel, după cum ea a fost reglementară de legislator și nu după cum o interpretează instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire înaintată de avocatul Babără Marian, în numele lui Donțu Mihail, condamnat prin sentința Judecătorei Criuleni din 05 iulie 2018, în baza art. 151 alin. (2) lit.d) Cod penal, ca fiind neîntemeiată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La caz, Colegiul penal a reținut că, drept motiv de revizuire, este invocată o analiză a aceluiași probe și este indicat la neajunsurile la examinarea cauzei la urmărirea penală și cercetarea judecătorească. Circumstanțele respective erau cunoscute instanței de judecată la momentul examinării învinuirii aduse și aceste circumstanțe nu sunt noi.

În principiu, apelantul a invocat că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, iar reevaluarea probelor examinate, nu pot constitui temei pentru admiterea revizuirii.

Procedura de revizuire prevăzută de art. art. 458-462 Cod de procedură penală servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției, care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*cauza Brumarescu c. României, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999*).

Prin urmare, Colegiul a conchis de a respinge ca nefondat apelul avocatului și a menține sentința fără modificări.

5. Împotriva deciziei avocatul Babără Marian în numele condamnatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de revizuire și încetat procesul penal în privința lui Donțu Mihail în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că există o

hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

În motivarea recursului avocatul a invocat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu s-au pronunțat asupra deciziei Curții Constituționale nr. 81, din 18.11.2016 și anume pct. 25, invocată în cererea de revizuire, fiind încălcat astfel obligația instanței de a se expune motivat asupra argumentelor importante ale cauzei invocate de părți, ceea ce contravine art. 6 CEDO.

5.1. Asupra recursului a depus referință procurorul, pledând întru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept motiv de casare a deciziei instanței de apel, faptul că instanța nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel, temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Analizând argumentele redade de către avocat în coroborare cu decizia recurată, Colegiul constată că motivul invocat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția instanței de fond.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de

avocat, cu menținerea sentinței primei instanțe, adică corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând argumentele invocate de recurent, prin prisma temeiurile instanțelor ierarhic inferioare puse la baza soluției de respingere a cererii de revizuire, Colegiul penal le consideră ca nefondate și constată că, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Drept motiv de revizuire, autorul invocă că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și la examinarea cauzei, atât prima instanță, cât și cea de apel nu au luat în considerație prevederile deciziei Curții Constituționale nr. 81, din 18.11.2016 și anume pct. 25, conform căruia, *în cazul în care ordonanțele de reluare a urmăririi penale nu sunt întemeiate pe circumstanțele prevăzute la art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, acestea sunt lovite de nulitate absolută și nu produc consecințe juridice.*

În cazul dat, Colegiul ține să precizeze că, potrivit pct. 29 a deciziei menționate, Curtea a reținut că, prevederile art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, conform căruia hotărârile Curții produc efect numai pe viitor, nu sunt aplicabile în cazul în care se solicită revizuirea unei hotărâri judecătorești având ca temei existența unei hotărâri a Curții Constituționale prin care s-a declarat neconstituțională prevederea legii aplicată în cauză.

Prin urmare, circumstanțele redade de către recurent nu cad sub incidența instituției de revizuire și cu toate că, avocatul și-a întemeiat solicitările în baza art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, acestea urmează a fi respinse, deoarece revizuirea poate fi solicitată în baza hotărârii de declarare a neconstituționalității unei prevederi legale aplicate în cauză, doar dacă hotărârea Curții Constituționale conține în mod expres o asemenea mențiune (*a se vedea Hot. CC nr. 21, din 01.10.2018*).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de avocat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea

noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal conchide că, nu s-a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză și prin urmare, soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Marian în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Donțu Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun